

D. Godefridi, Gatestone Institute: Konflikt mezi islámem a Západem se bohužel zdá být nevyhnutelný

- CZ24 News | 20. prosince 2023

SVĚT: Muslimové nemasakrují křesťany, židy a hinduisty, protože jsou bohatší, ale protože nejsou muslimové. V posledních deseti stoletích od vzniku Koránu to takto zdůvodnilo mnoho masových vražd. Zdá se, že “střet civilizací” je o náboženství, a to je téma, které bylo na Západě již dávno uloženo k ledu. Známa analýza Samuela Huntingtona střetu civilizací je brilantní a pravdivá, ale jeho teze by si zasloužila určitou aktualizaci. A někteří z jeho kritiků, zejména “levičáci”, by možná měli přehodnotit některé své “závěry”.

Střet civilizací probíhal podle Huntingtona od roku 1989 v podstatě spíše na kulturní než ekonomické a politické úrovni. Pád Berlínské zdi v roce 1989 znamenal začátek přechodu od světa, v němž spolu soupeřily ideologie – komunismus s kapitalismem a imperialismus s hnutím za sebeurčení – k éře kulturní rozmanitosti, přičemž svět se zároveň z bipolárního začal měnit na multipolární a multikulturní.

Huntington vysvětluje, že dekadence ideologií se časově shodovala s oživením aspirací na identitu, a to jak v muslimském světě, v němž posílil radikální islám, tak i v Asii a ve východní Evropě – např. v Polsku – kde proběhly revoluce v souladu s tamějším národním a kulturním dědictvím.

Huntingtonova teze o “střetu civilizací” se potvrdila. Jako očividný příklad můžeme uvést soupeření mezi islámem a Západem, dalším příkladem je nepřetržitě [vyvražďování křesťanů muslimy](#) a další je znovuprobuzení Číny a čínské kulturní hrdosti. Z tohoto hlediska má Huntington pravdu: žijeme ve světě definovaném napětím mezi hluboce odlišnými kulturami.

Huntington však možná přehlédl fakt, že ekonomická a kulturní podstata světa je západní. Globalizace obchodu neproběhla s přispěním různých civilizací tak, že by každá kultura přispěla svým dílem. I když Čína a Egypt obchodovaly již v dobách, kdy “Západ” ještě neexistoval, tak moderní globalizace je do nejmenších detailů založena pouze na kategoriích, postupech a prostředcích západní civilizace. Abychom uvedli alespoň jeden příklad – nová generace [ruských](#) a čínských mezinárodních akčních filmů je jednoduchou iterací hollywoodského konceptu s absencí lokální specifičnosti, což je poněkud trapné a neodráží to tři tisíce let trvající bohatou a specifickou čínskou kulturu. Jiné čínské filmy, například ty od režiséra [Čang I-mou](#) a [dalších](#), jsou oslavou čínské kultury a Čína by na ně měla být nesmírně hrdá.

Není tedy pravda, že svět je rozdělen mezi různé civilizace, protože bychom mluvili buď o rovnocenných, nebo dokonce o nerovnocenných partnerech, jako jsou kousky dortu, jeden s ananášem, druhý s jahodami. Společná řeč tohoto světa, který je pořád z větší části roztržštěný, stále působí přísně západním dojmem. Možná to je jeden z důvodů, proč by to prezident komunistické Číny Si Ťin-pching chtěl otevřeně [obrátit](#) vzhůru nohama.

Tato okolnost nic nemění na pravdivosti zjištění Samuela Huntingtona, která spočívají v tom, co staří Řekové nazývali antagonistickým charakterem světa. Svět starověkého Řecka byl definován jak soupeřením mezi jednotlivými řeckými městy, tak i [sdílenou společnou kulturou](#).

Mnohým “levičákům” se někdy zdá, jako by mezi islámem a Západem a všeobecně mezi různými

kulturami neexistoval žádný nepřekonatelný konflikt, ale jen pozůstatky konfliktu zděděné z temné minulosti, které nakonec překoná [vyšší životní úroveň](#).

Tato teze, která je ve skutečnosti [marxistická](#) – podle marxismu je každý konflikt vždy způsoben majetkovou nerovností – je založena spíše na zbožných přáních než na historických důkazech. Muslimové nemasakrují křesťany, židy a hinduisty, protože jsou bohatší, ale protože nejsou muslimové. V posledních deseti stoletích od vzniku Koránu to takto zdůvodnilo mnoho masových vražd:

“A až uplynou posvátné měsíce, pak zabíjejte modloslužebníky, kdekoli je najdete, zajímejte je, obléhejte je a chystejte proti nim všemožné nástrahy! Jestliže se však kajícně obrátí, budou dodržovat modlitbu a dávat almužnu, nechte je jít cestou jejich, vždyť Alláh je věru odpouštějící, slitovný.” [Súra At-Tawbah, 9:5](#)

Alain Danielou ve své knize *Historie Indie (Histoire de l'Inde)* napsal:

“Od doby, kdy muslimové začali kolem roku 632 našeho letopočtu přicházet do Indie, se historie Indie změnila v dlouhou, monotónní sérii vražd, masakrů, plenění a ničení. Jako obvykle barbaři ve jménu ‘svaté války’, své víry a svého jediného boha Alláha zničili civilizace a vyhladili celé rasy.”

Neměli bychom je konečně začít poslouchat? Neměli bychom si jich začít vážit za jejich poctivost? Přečtěte si [fiqh](#) – islámskou právní vědu, která se zabývá výkladem *práva šaría* – v níž se všichni nedočkavě těší na budoucí hegemonii islámu. Těžko můžeme tvrdit, že extrémně bohaté země jako Katar a Saúdská Arábie jsou motivovány závistí. Výše uvedená ekonomická marxistická teze, která je dnes prosazovaná jen a jen [levicí](#), byla historií jasně zdiskreditována. Zdá se, že “střet civilizací” je o náboženství, a to je téma, které bylo na Západě již dávno uloženo k ledu.

Ale vraťme se k tezi Samuela Huntingtona, hodnoty islámu a Západu se bohužel zdají být neslučitelné. I když byli arabští, turečtí a perští muslimové v západní kultuře přivítáni, tak si mnoho z nich na Západě zachovalo svou vlastní islámskou identitu, které se zjevně nehodlají vzdát, ani o ní vyjednávat, jak to můžeme vidět v mnoha evropských “[no-go zónách](#)”.

Hnutí za “návrat k pravému islámu” se někdy zdá být pouhou iluzí. Bez ropy a zemního plynu je v dnešním světě islám bohužel často náboženstvím chudoby, bídy a porážek. Možná existuje přání “vrátit se” ke starému islámu, ale to, čeho jsme svědky, je galvanizace idealizované vize starého islámu, islámu slavné první expanze, islámu Tádž Mahalu, Alhambry a Osmanské říše.

I tento znovuobjevený radikální islám se však zdá být se Západem radikálně neslučitelný. “No-go” islámské zóny v Evropě ([zde](#), [zde](#) a [zde](#)), teroristické útoky [11. září 2001](#), [teroristické útoky v Londýně](#) 7. července 2005, teroristický útok kamionem na [vánoční trh v Berlíně](#) 19. prosince 2016, násilí vyvolané [karikaturami proroka Mohameda](#), teroristický útok na [redakci časopisu Charlie Hebdo](#) 7. ledna 2015, zavraždění Thea Van Gogha 2. listopadu 2004, masakr v koncertním sálu Bataclan 13. – 14. listopadu 2015, neustálá cenzura ([zákon o rouhání](#)) a další: krátký pohled do nedávné historie imigrantů svědčí o zdánlivě všudypřítomné neschopnosti a nedostatku snahy přizpůsobit se hodnotám jejich nových hostitelských zemí.

Toto může být bohužel jeden z důvodů, proč je multikulturalismus na Západě takovým selháním – selháním Západu. Když obyvatelé Západu přestali mít děti, tak začali masově dovážet lidi bez

rozdílu, jako by všichni lidé byli stejní. Lidé ale všichni stejní nejsou. Mnoho muslimů, nebo alespoň značná část z nich, [nemá v úmyslu se integrovat](#) ani se vzdát hodnot, které si s sebou přinesli, a kterým podle všeho dávají před západními hodnotami přednost.

V Evropě je nyní 45 milionů muslimů. Někteří si vybrali a vyberou Západ. Jiní – možná naprostá většina – však [v případě konfliktu](#) zůstanou věrní islámu.

AUTOR: Drieu Godefridi

Překlad: Libor Popovský, Helena Kolínská

[ZDROJ](#)